

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alvilda Larsen): Det, som mit parti tilsigter med de ændringer, vi har foreslået til boligstøtteloven, er dels at få flere midler frigivet til byggeriet for at få flere boliger til befolkningen, dels at få skabt betingelser for, at befolkningen kan få disse boliger på så rimelige vilkår som muligt.

Ved første behandling af lovforslaget redegjorde jeg nærmere for baggrunden for de foreslåede ændringer. Jeg påviste med eksempler kendsgerninger ude i livet, som viser, at det er nødvendigt at få flere og billigere boliger. Jeg henviste til de mange henvendelser, vi har fået fra forskellige organisationer, og til den arbejdsløshed i en hel række byggefag, der allerede nu er tilstede. Jeg vil gerne her ved anden behandling af lovforslaget gøre opmærksom på, at der, siden vi sidst behandlede lovforslaget, er fremkommet nye henvendelser fra byggefagsorganisationer, som peger på den arbejdsløshed, der findes rundt omkring i landet. Jeg vil endvidere gerne henvise til, at virksomheder, der er beskæftiget med fremstilling af byggematerialer, allerede nu kraftigt mærker vanskelighederne og begynder at afskedige folk, ja, der er endog fare for, at et par virksomheder, endda i samme by, snart må lukke helt. Her tænker jeg på sådanne virksomheder som Siporex-byggematerialevirksomheden og fabrikken Durisol i Aalborg, og det er mig bekendt, at 3 eller 5 folketingsmedlemmer er blevet stillet ansigt til ansigt med de bekymringer, man nærer i denne industri.

Jeg synes, det er rimeligt at understrege alvoren i disse tilstande på et tidspunkt, hvor de fulde virkninger af de nedskæringer, der blev foretaget i henhold til boligstøtteloven fra i foråret, slet ikke er slået igennem endnu. Der er i allerhøjeste grad grund til at se på boligsituationen på dette tidspunkt og overveje ændringer i denne lov. Under første behandling af forslaget sagde den højtærede boligminister, at mit forslag om at forhøje beløbet, der stilles til rådighed for boligbyggeriet, fra 300 mill.

kr. til 600 mill. kr. nærmest var grebet ud af luften, for det ville være ensbetydende med, at der skulle bygges 34 000 lejligheder om året her i landet, og da vi nu har et byggeri på ca. 20 000 lejligheder, måtte det være mere end tilstrækkeligt. Jeg svarede den højtærede minister ved den lejlighed med at henvise til de tilgængelige tal, som udtrykker, hvad der blev brugt til boligbyggeriet her i landet året før nedskæringerne trådte i kraft. Jeg nævnte et tal på ca. 565 mill. kr. og sagde, at når vi har brugt dette beløb hidtil, er det rimeligt at forhøje det til 600 mill. kr., fordi det byggeri, der foretages i øjeblikket, ikke er tilstrækkeligt. 600 mill. kr. vil heller ikke være det, men det vil være et skridt på den rigtige vej.

Jeg vil gerne benytte lejligheden i dag til at oplyse tinget om, at de tal, som foreligger — de kan findes i folketingstidende 1954—55 sp. 3402—3403 — viser, at der i 1950 blev givet tilsagn om udlån af 393 mill. kr., i 1951 var det 370 mill. kr., i 1952 490,5 mill. kr., i 1953 585,2 mill. kr., og i året 1954 blev der af statskassen udbetalt lån på 600 mill. kr. Derfor må jeg mene, at det er fuldtud berettiget at stille forslag om, at der skal bevilges 600 mill. kr., og det er fuldkommen misvisende, når den højtærede minister giver udtryk for, at et sådant tal er grebet ud af luften.

Når vi nu taler om boligbyggeriet, vil jeg, som jeg også har gjort tidligere, henvise til ungdomskommissionens betænkninger, som vi allesammen kender. Der er gjort et stort arbejde og foretaget mange undersøgelser for at udarbejde disse meget dyre betænkninger, som giver os et ståsted med hensyn til bedømmelsen af, hvad der er brug for af boliger til de unge; jeg vil her gerne specielt pege på betænkningen om de unges boligforhold. Når man ser på denne betænkning og i det hele taget lytter til talen om de store årganges problemer, og når man ser de mange artikler om dette emne, som dagspressen gengiver hver eneste dag, synes jeg ikke, vi længere kan nøjes med at tale om, at der er store problemer; jeg synes, vi i handling må vise, at samfundet og også det høje folketing er begyndt at forberede sig på at modtage ungdommen på de forskellige områder, og det at sikre dem en bolig og sikre dem beskæftigelse er efter